

Sygn. akt II Cz 427/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marian Raszewski

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko M. R.

o obniżenie alimentów

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Krotoszynie

z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt III RC 50/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 427/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Krotoszynie cofnął powodowi K. R. zwolnienie od kosztów sądowych przyznane w sprawie z jego powództwa przeciwko M. R. o obniżenie alimentów (pkt 1), skazał powoda K. R. na grzywnę w kwocie 1.000 zł (pkt 2) oraz nakazał pobrać od powoda K. R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Krotoszynie kwotę 360 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód zaskarżając je w całości, tj. w zakresie punktu 1, 2 i 3, wnosząc o jego zmianę poprzez pozostawienie przyznanego powodowi zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych, uchylenie obowiązku nakazania pobrania od powoda kwoty 360 zł tytułem opłaty sądowej oraz uchylenie grzywny nałożonej na powoda, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie art. 110 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025) poprzez uznanie, iż okoliczności na podstawie których przyznano powodowi zwolnienie od kosztów nie istniały; naruszenie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach

sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025) poprzez nałożenie na powoda grzywny pomimo braku podstaw w postaci podania przez powoda świadomie nieprawdziwych danych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie ustalił Sąd Rejonowy, powód osiąga dochód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w kwocie 2.000 – 2.500 zł miesięcznie. Powód zamieszkuje z partnerką życiową, która osiąga dochód w kwocie ok. 6.000 zł miesięcznie. Oprócz pozwanej córki M. R., powód ma na utrzymaniu, wraz ze swoją partnerką, trzyletnią córkę N.. Konieczne koszty utrzymania rodziny nie odbiegają od przeciętnych.

Już z powyższych względów należy uznać, że sytuacja materialna powoda pozwala jemu na poniesienie w chwili obecnej kosztów sądowych w niniejszej sprawie, a zatem Sąd Rejonowy zasadnie cofnął powodowi zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 110 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025) i konsekwencji nakazał pobranie od powoda kwoty 360 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu.

Jako niesłuszny należy także poczytać zarzut naruszenia art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025) poprzez nałożenie na powoda grzywny pomimo braku podstaw w postaci podania przez powoda świadomie nieprawdziwych danych.

Jak wynika z adnotacji na karcie 1, pozew w niniejszej sprawie wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych i załączonym oświadczeniem majątkowym wpłynął do Sądu Rejonowego w dniu 26 września 2014 r. Tymczasem, jak wynika z przedłożonej przez skarżącego wraz z zażaleniem dokumentu w postaci umowy kredytu nr (...), powód w dniu 3 października 2014 r. zawarł przedmiotową umowę celem zakupu samochodu O. (...), rok produkcji 2013 r., w kwocie 47.368,42 zł, przy czym suma kosztów związanych z zakupem samochodu wynosiła 70.000 zł. Z faktu tego wynika, że składając przedmiotowe oświadczenie, powód świadomie podał nieprawdziwe informacje w zakresie niemożności poniesienia kosztów sądowych bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny, skoro w zaledwie tygodniowym odstępie czasu dysponował zdolnością kredytową do zawarcia umowy kredytowej na zakup samochodu o znacznej wartości pieniężnej. Nadto Sąd Okręgowy uznał za niewiarygodne twierdzenia powoda, jakoby poprzez dokonanie w dniu 27 stycznia 2014 r. zapisu windykacyjnego nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) na rzecz młodszej córki N. R., nie miał świadomości, że nadal jest właścicielem tej nieruchomości, skoro w treści aktu notarialnego wyraźnie wskazano, że przedmiot zapisu N. R. nabywa z chwilą otwarcia spadku. Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego niezasadny jest zarzut powoda, że niepodanie w oświadczeniu majątkowym okoliczności, że powód jest właścicielem przedmiotowej nieruchomości, nie było celowe i nastawione na uzyskanie zwolnienia od kosztów sądowych bez uzasadnionej podstawy do jego uzyskania.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że zasadnie Sąd Rejonowy uznał, iż powód uzyskał zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie świadomego podania nieprawdziwych okoliczności i w wyniku tego skazał powoda na grzywnę w wysokości 1.000 zł.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.